

Šrámek

Hm...

Neplakala. To by lhala.
Jenom slabě zavzlykala.
A já smál se: jedna, dvě, tři
- ty má malá, ty má malá !

Trochu se jí chvěla víčka.
Malá, bílá katolička.
Já se cudně díval na ni
dle šestého přikázání.

Řek jsem jí, že budu knězem.
- Za tím bezem, pod tím bezem -
Jen co budu já tím knězem,
pak se zase takhle slezem...!

Tomu jsme se smáli oba.
Byla vlažná noční doba.
Od cihelen zlí psi vyli,
že jsme se jim nelíbili.

Že tak pozdě jdeme krajem,
že tak malí už si hrajem
na tak velmi vážné věci.
To psy musí zlobit přeci